Sayı: 47

Amcabey

Avrupada son bahar!..
«Yel üfürüyor, su götürüyor!..»

İŞLERİN MANZARASI !.

Üçler konferansiyle açıldı yeni perde,
Bambaşka şekil aldı işlerin manzarası ;
Sağlanırsa harb sonu durumu ara yerde,
Rusun Müttefiklerle perçinlenir arası!.

Zaten Ruslara göre konferansın maksadı,
Bitirmek olmalıdır harb dnilen fesadı;
Sona ersin de artık zorlu insan hasadı,
Harcansın piyasada biraz sulhün parası!.

Eski dost düşman olmaz denir fakat inanma,
Dost iken saldırmıştı İtalyanlar Yunana,
Şimdi de harb açıyor eski dostu Almana,
İşin nereye varacak bakalım en sonrası?!.

Hâlâ İtalyadadır olayın en çetini,
Taksim edemediler kemiğini, etini;
İki taraf gösterip olanca gayretini,
Bu yamalı çizmenin siliniyor karası!.

Bir yanda nsulh isterken şimalde küçücük Fin,
Şarkta kuvvetleniyor gün geçtikçe büyük Çin;
Pasifikte estikçe fırtınalar gibi kin,
Sönüyor her yakışta Japonun sigarası!.

Kızılordu saldırır Kiyef, Kırım demeden,
Mihver kızıl kan emer süt umduğu memeden;
Hitler usandı artık bahtını denemeden,
Ne yapsa kapanmıyor mağlûbiyet yarası!

İnönü baştan başa gezip dolaştı yurdu,
Özlenen gür sesini hepimize duyurdu,
Yurdun genel durumu için şöyle buyurdu:
Emindir havaları, denizleri, karası!.

SAĞDIÇ

● **Kütahya, Leylâ Varan:**

— Moda âleminde neler oluyor, neler çıkıp neler batıyor, burada farkında bile değiliz..

A. — Bir yiyin de bin şükredin bayan!

● **Yeşilköy, Fahri Mekik:**

— Gayet pısırık bir çocuğum var. Biraz yüzünü gözünü açmak için ne yapayım dersin?..

A. — Yeşilköyde oturmakla bu iş olmaz bayım. Söyle şehrin göbeğine gelin ve çocuğu sabah akşam tramvaya bindirin!

● **İzmir, Ali Candan:**

— Tam beş kızla evlenmek üzereyken ayrıldım Amcabey. Hatta birisile de oldukça sevişiyorduk. Sebep te tanıdıklarım!.. Beş kız hakkında da fena şeyler söylediler, yerdiler. Benim halim ne olacak?..

A. — Böyle Elâlemin lâfına kapıldıkça bekâr kalacaksın bayım!

● **Bay Talât Tekin'e:**

A — 45 inci sayımızın 6 ıncı sahifesine lûtfen dikkat!

Okuyucu istekleri:

— **Bay baba, gazetenizde bize göre bir iş bulunur mu?..**

— **Yazı yazmasını bilir misin?..**

— **Yok, bilmem ama, küfürün daniskasını bilirim!..**

— Akbaba 1937 —

(İstiyen: Galatasaray lisesi, Bülent Sevsay)

23 İLKTEŞRİN 1943 Cilt: 2 – Sayı: 47 Fiatı 10 Kuruştur

AMCABEY

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASI

İDARE YERİ:
Cağaloğlu Cumhuriyet Matbaası
Posta kutusu: 555 İst., Telefon: 20084

Müessisi:
CEMAL NADİR GÜLER

ABONE ŞARTLARI:
Yurt içi ; Bir seneliği 500, Altı aylığı 250 Kş.
Yurt dışı : Bir seneliği 900, Altı aylığı 500 Kş.

(Mebuslar İstanbulun dileklerini dinlediler.) — Gazetelerden —

— Kimseye etmem şikâyet ağlarım ben hâlime...

LÂF TORBASI

NEŞ'ELİ MEKTUP!..

Alman şehirlerinden cephelerdeki askerlere yazılacak mektupların hüzünlü değil, neş'eli olmaları bildirilmiş. Ve bunun için de halka «Alman askerlerine mektup yazma hünerleri» adında bir risale dağıtılmış.

Size yalan, bize gerçek. Tanin arkadaşımızın hususî haberleri arasında okuduk!..

Ne zor bir mecburiyet bu!.. Gerçi bir memleketin iç propagandası bakımından belki hayırlı. Fakat Alman şehirlerinin bugünkü durumunda, değme neş'eli insanın beceremiyeği bir hüner!..

Düşünün bir kere; yüzlerce uçankale, binlerce tonluk bombayı şehire atıp gidiyor. Ortalık cehennemden nümune!.. Patlamalar, çatlamalar yangınlar, feryatlar, figanlar!..

Ve Frau Hermann, bu hengâmede oturmuş, doğu cephesinde savaşan kocasına mektup yazıyor:

«Mein Mann, diye başlıyor, bu mektubu bilsen ne eşsiz bir gecede yazıyorum. Ilık bir yaz gecesi. Her taraf sanki bir değil de binbir ayla aydınlatılmış gibi ışıldıyor. Koca şehir bu sükûtun ipek yorganına bürünmüş mışıl mışıl uyuyor. Yalnız ben uyumuyor, seni düşünüyorum. O kadar neş'eliyim ki tarif edemem. İçimde tuhaf bir sevinç var. Kabıma sığamıyorum. Her şeye gülüyor, her şeyle alay ediyorum. Sıhhatim de fevkalâde iyi. Yüzümden kan damlıyor. İnsan günde dört öğün, hem de tıka basa, yerse başka türlü olabilir mi?.. ilh..»

Bu, şehirden cepheye yazılan mektup örneği. Cepheden şehire yazılanlar da böyle bir usule tabi mi, belli değil ama, ne olursa olsun, dünyanın en güç yazılan mektupları bunlar olsa gerektir!..

Tevekkeli ayrıca bir de «Alman askerlerine mektup yazma hüneri» diye risale bastırıp dağıtmamışlar!..

BACANAK

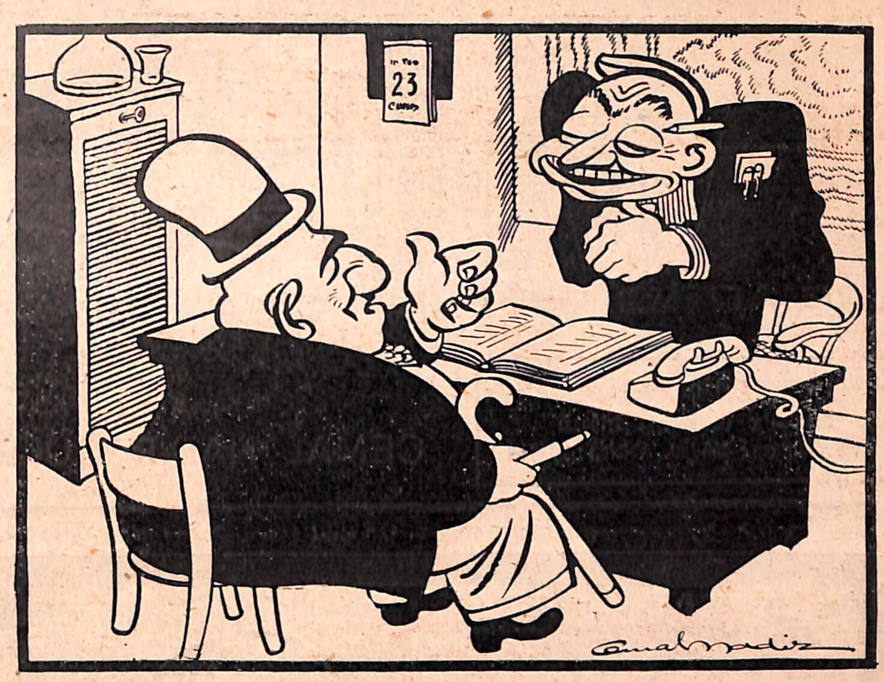

Müşteri — Kışın rahat etmek için kaloriferssiz bir apartıman arıyorum!

Ev tellâlı — Kiminle müşerref oluyorum?..

Müşteri — Şu, köşedeki kaloriferli apartımanın sahibiyim!..

Amcabeydenrivayet

GÜZEL HIRSIZ !

Gazeteler, birkaç apartman soyan 18 yaşında güzel bir kızın yakalandığını yazdılar.

Sermet Muhta Alus bu zabıta vak'asını dikkatle okuduktan sonra:

— Gözünü sevdiğim zenginlik, dedi, hırsızı bile güzel oluyor!..

GEÇİNMEK !

Berlin Güzel San'atlar Akademisinde profesörken gelip bizim Akademide profesör olan Ressam Kenan'ın sergisini geziyorlardı. Gezenler de yabancı değil. Biri Akademi profesörlerinden İbrahim Çallı, Öbürü de heykeltraş Zühtü idi.

Zühtü, her biri dünyanın en zengin moda mecmualarından biri için yapılıp satılmış olan resimlere bakıp:

— Bu üstat, dedi, Avrupada çalışıp geçinmiye alışmış, bakalım burada ne yapacak?..

Çallı düşünmeden cevap verdi:

— Bizim Akademi müdürü ile geçinsin yeter!

BİLET PARASI !

Hesaplarını bilir iki arkadaş, bay Halil Lûtfi ile bay Kâzım Şinasi, ada vapuruna gidiyorlardı. Halil Lûtfi bilet parasını arkadaşına verdirmek için bir tertip düşündü ve:

— Kâzım, dedi, sana bir sual soracağım, eğer bilirsen bilet paralarını ben vereceğim, bilemezsen sen vereceksin!

Bay Kâzım teklifi kabul etti: — Sor, dedi. Halil Lûtfi:

— Süüle bakayım bana şimdicek, köstebek yerin altında kazdığı tünelden çıkan toprakları ne yapar?

Böyle acayip bir sual karşısında mat olmaktan korkan arkadaşı: — Köstebek akıllıdır, diye cevap verdi, dışarıya toprak çıkarmamak için tüneli dibinden kazmıya başlar!.

Bilet paralarını mutlaka bay Kâzıma verdirmek istiyen Halil Lûtfi, pek kurnazca verilen bu cevabı şöyle çürüttü:

— Peki ama, köstebek tüneli kazmıya dipten başlamak için dibe nasıl girer, ha?..

Bay Kâzım cevap vereceğine bilet gişesine doğru yürüdü.

Felekten rivayet:

KEKEME TRAMVAYLAR

— Hoppala! Sen bozdun mu ayol? Tramvayın kekemesi olur mu?. diyeceksiniz.. olur. Hem tramvayın sade kekemesi değil, şaşısı da olur, hattâ peklik çekeni bile vardır. Anlatayım da bakın:

Yoldan çıkan bir tramvayın, rayları ters gördüğünü inkâr edebilir misiniz? Eğer doğru görseydi, doğru yoluna giderdi. Bir çift rayı iki çift gördüğü için yoldan çıkar!.. Malûm ya şaşılar çift görür.

Hocanın bir zamanlar bir şaşı karısı varmış. Bir gün yatakta yatarlarken hocayı çift gören kadın sormuş:

— Efendi, o yanındaki adam kim? Hoca:

— Yoo! Karı, her şeyi çift görmene ses çıkarmam ama kocanı çift görmene tahammül edemem! cevabını vermiş.

Sapıtmıyalım. Tramvayın peklik çekeni de pek çoktur. Hele önden inip arkadan binmek usulü çıktı çıkalı içeri girenler bir türlü yerinden oynamıyorlar. Arabadan çıkmanın imkânı yok. Yolcular kütlesi kaskatı kalıyor!..

Şimdi gelelim kekeme tramvaylara:

Efendim bunlar yolda -kimbilir ne sebepten?- bir gidip bir duran, on metre giden tekrar zınk diye duran, derken birdenbire (hart!) diye tekrar hızlanan arabalardır. Bunlara binmekle keke bir adamla konuşmak arasında benzerlik vardır. Şu farkla ki bu tramvaylar adamı, kekemeden fazla yorar. Hattâ bazan canını da yakar.

Bizim tarafların arabalarında bu son günlerde kekemelik arttı. Evvelden arasıra silkintiler olur, ya yaşlıca biri sizin kucağınıza düşer, yahut siz birinin ayağına basardınız. Ve bir gülme, bir pardonla işi atlatırdınız..Şimdi iş öyle değil. Üstüste öyle sarsıntı «kriz» leri oluyor ki insanları altüst ediyor. Galiba fiatları yükseleli elektriklere de bir haşarılık arız oldu.

Dün de böyle bir keke tramvayda idim. Sarstı, silkti ve bir yerde zınk! diye öyle bir durdu ki eğer kasap dükkânındaki koyunlar gibi kayışa asılı olmasaydım mutlaka vatmanın sırtına binerdim.

Bu sarsıntıyı yiyen yolcular içinde çarşılı esnaftan yaşlıca bir adam bağırdı:

— Yavaş zo! perişan olduk. (Arkasındaki yolcuya) sen de belime bir vurdun ki bilâder az kalsın parça olacağıdım. Bereekt versin yalınkat değilim!..

Öteki cevap verdi:

— Ya kaç katlısın?

— Üç..

— Demek sen apartımansın?

— Öyleyim ya, ne sandınıdı.?..

— Öyle ise bize bir kat verirsin?

— Alt katı vereyim, lâkin biraz nütübetlidir!.. dedi. Ben indim. Bilmem kira mukavelesini imzaladılar mı?.

B. FELEK

— Elliye alırım ama bir şartla : Fasulyayı gazete kâğıdının içine koyacaksın!

— Sende de ama mide var ha!.. Âlâ hanımları dururken gözün hizmetçide!..

— Ne yapayım birader, dayanamıyorum, üstü başı mis gibi yağ, soğan, et kokuyor!..

Hikâye :

GÖKSU

Apartımana taşındıkları akşam hizmetçi kız, elinde bir testi ile beyin karşısına dikildi:

— Bunu, dedi, kilerde bulduk. Eski kiracılara ait olacak!..

Buz dolabı bulunmıyan evlerin demirbaş eşyalarından biri olan, ufak tefek bir Göksu testisi idi bu. İsteseler içedebilirlerdi. Fakat kendilerine ait olmıyan bir şeyi, hem de böyle bir kaç kuruşluk bir şeyi kullanmakta bir fayda bulmadılar. Ve ertesi gün testiyi kapıcının eline verip eski kiracıların yeni adresine gönderdiler.

Beyefendi, Allah selâmet versin, biraz vesveseli adamdı. Testinin sahibine ulaşıp ulaşmadığına iyice emin olmak istiyordu. Ertesi sabah testinin sahibine bir mektup yazdı:

« Azizim, apartmanda unuttuğunuz bir adet Göksu testisini tarafınıza gönderdim. Alıp almadığınızın iş'arı. Bilvesile saygılarımı sunarım. »

Aradan kırk sekiz saat geçti, mektubuna cevap gelmedi. Beyde merak!.. Oturdu, bir de telgraf yazdı:

« Testiyi alıp almadığınızın iş'arı. Selâm. »

Yine cevap yak. Beyin merakı arttıkça arttı. Üçüncü gün telefonu açtı. Testinin sahibini değil ama odacısını buldu. Derdini ona söyledi. Fakat testiden yine sağlam bir haber alamamıştı.

Dördüncü gün ne yapacağını düşünürken kapı çalındı, açtılar. Bir paket ve bir de mektup. Paketten önce mektubun zarfını yırttılar. Beyefendiye karşı yazılmış kısa bir mektuptu:

« Sayın bayım, diyordu, gönderdiğiniz

60 sene yaşayan

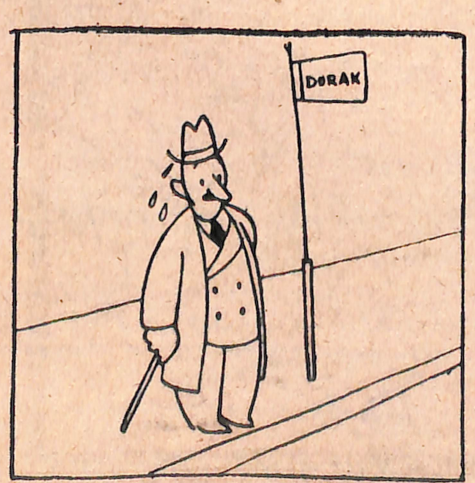

12 sene tramvay bekler!

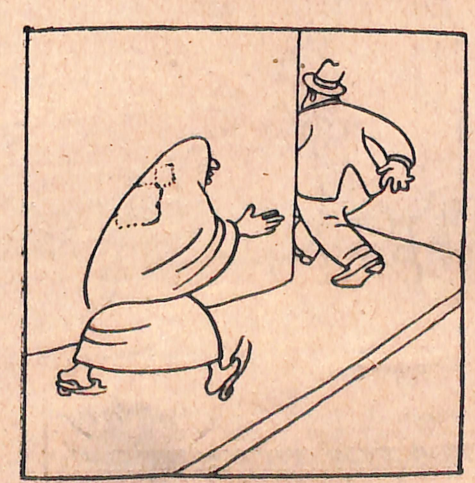

5 sene dilencilerden kaçar!

2 sene biletçilerle kavga eder!

TESTİSİ

Yazan : PATAVATSIZ

testiyi aldım. Nezaketinize çok teşekkür ederim. O gündenberi testi hakkında gösterdiğiniz alâkadan cesaret alarak onu size takdim ediyorum. Lûtfen kabulünü diler, derin saygılarımı sunarım.»

Hakikaten, bir de paketi açtılar ki gönderdikleri Göksu testisi!.. Çaresiz, kabul ettiler. Ve içini çalkalayıp temizledikten sonra âlâ Taşdelenle doldurdular, ağzına da bir tülbent, köşe penceresine oturttular!..

Ertesi gün, postacı kapının aralığından bir mektup attı. Testinin sahibinden geliyordu: «Sayın bayım, takdim ettiğim testiyi alıp almadığımız hakkında bir cevabımıza nail olamadım. Bu merakımın izalesini rica eder saygılarımı sunarım.»

Olur a, dediler. Adamcağız merak emiş. Nede olsa kırılacak şey!.. Daha ertesi gün cevap yazmıya hazırlanırlarken bir telgraf:

«Testiyi alıp almadığınızın lûtfen iş'arı. Selâmlar»

Aradan iki saat geçmeden bir de telefon!. Beyefendi «galiba, dedi, bu adamcağız benden daha çok vesveseli. Hem de testisine düşkün!»

Ertesi gün de testi sahibinin oğlunun nikâhı vardı. Beyoğlu Belediyesine, nikâha çağırılmışlardı. Bu töreni fırsat bildi. Testinin suyunu akşamdan boşalttırdı, kurulattırdı. Güzelce bir paket yaptırdı. Ve nikâh zamanı paketi koltuğuna alıp Belediye dairesini boyladı. Salon oldukça kalabalıktı. Eş, dost, hısım, akraba ve çiçek demetleri ortasında dolaşan testi ve damat sahibinin

(Arkası 11 nci sahifede)

— Evleneceğim, evleneceğim ama ortada istediğim gibi bir erkek bulamıyorum!..

— Aklın varsa karaborsaya bak!..

bir istanbullu...

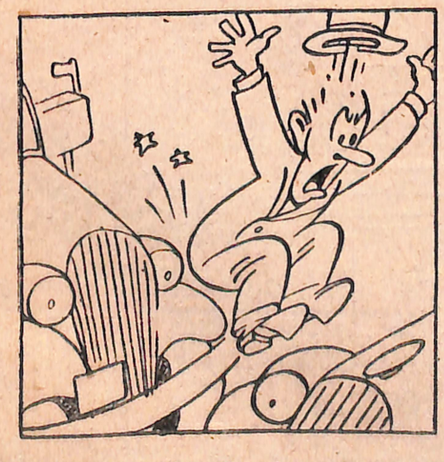

30 kere ölümden kurtulur!

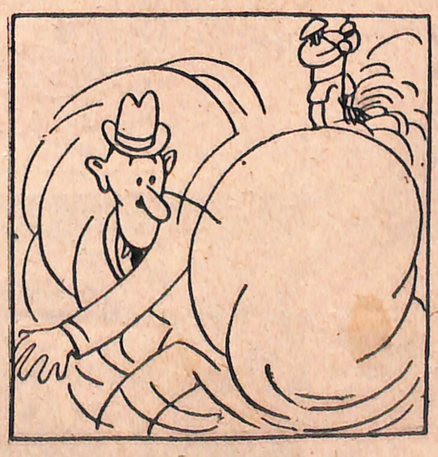

60 ton toz yutar!

5 tane merkep yer!..

Dünden, Bugünden:

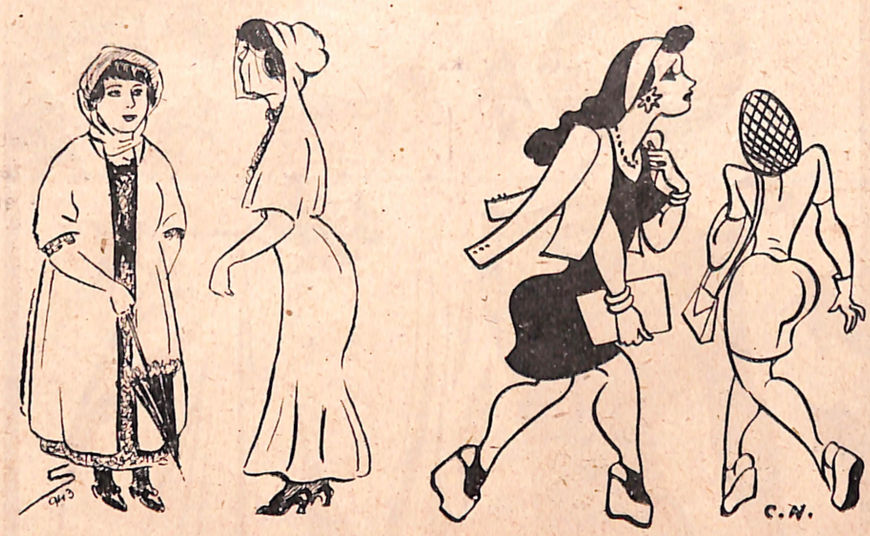

KADIN KIYAFETLERİ

Yaşlılarda ve orta yaşlılarda hemen hemen birdi: Ev içinde başta oyalı yemeni, kimisinde, kenarlarına zürefa, açıkçası sıçan dişi yapılmış beyaz tülbent. Sırtta, yazsa fildikos fanilâ; pamuk bezinden içlik; dört peşleri, tek cepli basma entari. Kışsa çenika yün fanilâ; tüylü pazen içlik; kaşmerdikoz entari; haydarî yakalı, parmak dikişli hırka.

Sokağa çıkarlarken, yaşmak ferace devrinde, hotoz üstüne yanları yelkenli bir çift kalın yaşmak sararlar, Engürü sofundan, koyu renkte ferace giyerlerdi.

Aşağı yukarı, 1885, 90 senelerinden sonra, bu moda baritleşince siyah kalın peçe, Şam veya Halep ipeklisinden siyah, barudî, kahve rengi çarşaf örtünmüşlerdi. Avrupakârî kumaşa rağbet edenler (saten löion) dan, yine bu yabancı renklerde, beli büzmeli, yanı torba çarşafları giydiler.

Gözlerinde kulaklı gözlük, kollarında yün atkı, ellerinde siyah şemsiye, ayaklarında karamandolu terlikler, caddeyi boylarlardı.

Tazeler, kılık kıyafetçe ne zaman yaşlılardan farklı olmamışlar ki?

Onlarda da, ev içindelerken, tende ipek ve pamuk kaşkorse; kışsa yünden, göğsünün iki yanı kabarığı ve yarım kollusu. Üstünde, sutiyen makamında, sık kopçalı yelek.

Sonra belden aşağısında eteklik; yukarısında bluz; bluzun üzerinde, havalar soğuyunca şayak hırka.

Sokağa, gezmeğe mezmeğe mi çıkıyorlar? Yahut misafirliğe mi gidiyorlar? Yaz sıcaklarında krepdöşinden, taftadan lâcivert, vişne çürüğü, nefti; pek gençlerde bödösaks, krem, yanardöner gibi açık renklerde çarşaf. Sayfiyelerde, beyaz, pembe, havaî, sırmalı

(Arkası 11 nci sahifede)

Sütun komşum Sermet Muhtar Alus'un dünkü kadın kıyafetini nasıl yazacağını, daha doğrusu bu karmakarışık işin içinden nasıl çıkacağını bilmiyorum. Çünkü dünkü kadının kıyafeti bir âlemdi. Kat kat tüller, üst üste etekler, takım takım çamaşırlar, daha da neler, neler...

Bugünün kadını öyle mi ya?.. Mübarekler nerdeyse «bir abam var atarım, nerde olsa yatarım!» diyen dervişe dönecekler!

Hele bir şöyle, baştan aşağı inceliyelim:

— Şunu da ilâve edelim ki, bugünkü kadının ev hâile sokak hali arasında pek fark olmadığı için bu incelememiz mücerret kadın kıyafeti üzerine olacaktır. —

Baş, çok kere açık veya şöyle eski zaman simitleri gibi bir türban'la, yahut saçları koç kuyruğuna çeviren bir file ile örtülüdür.

Sırtta, tene giyilmiş damdaracık, kımkısacık bir rop, onun üstünde, eski köşüler gibi omuzlarda duran bir ceket veya bir pardesü!

Elde, içi tuvalet edevatı ve hava ile dolu bir çanta!

Bacaklar ekseriya çorapsız. Ayakta takunye bozması mahut mantar pabuçlar.. Kıyafet tamam.

Bugünkü kadının asıl incelenecek tarafı tuvaleti olsa gerektir.

Sık sık renk ve biçim değiştiren, kâh pilâtin, kâh mısır püskülü, kâh bakır kırmızısı, kâh kuzgun siyahı rengini alan ve kâh dalgalı biçimlere giren saçlar.. Bazan uçları, bazan kuyrukları yukarıda, bazan ince, bazan kalın, bazan da hiç görülmiyen kaşlar.. Sabahleyin okken akşam hançer olan kirpikler.. Bir gün kulaklara kadar yayılan, bir gün mühür kadar ufalan, kâh nar çiçeği, kâh tavşan kanı, kâh vişne çürüğü dudaklar.. Kış ortası tunç rengine, yaz ortası süt rengine girebilen acayip ten.. Elbisenin rengine göre boya değiştiren uzun tırnaklar..

İşte bugünkü kadının kıyafetinden çok incelenmiye değer tarafları!..

AK'LA KARA

Yılan derisi!

Amcabey'in
Mizahî Romanı : 16

Banker Arif!

Yazan : SERMET MUHTAR ALUS

Yemek salonunun kapısı yok ya: tam oracığa bir buz dolabı konmuş Ama ne derece kallâvî biliyor musunuz? Beyoğlunun büyük pastacı, muhallebici, kasap dükkânındakiler kadar battal. Karşısında, (Arnuvo) modelinde, menevişli menevişli, bizate camlarla kuşatılı bir büfe. Raflarında (A T.) markalı; gümüş, elmastraş, kıristalden pırıl pırıl kâseler, çanaklar, fincanlar; şampanya bardakları, likör kadehleri. Üstündeki mavun çekmecenin kapağı açık. Onda da Kristofl çatal kaşık, bıçak takımları..

Ortada, üstüne boncuklar, pullarla Kızkulesinin resmi işlemeli örtü örtülmüş masa; nefti maroken kaplı sandalyeler. Nihayette iki kontr büfe. Vitrinde türlü türlü tefarik: Porselenden mini mini kuşlar, ördekler, horozlar; zurafeler, develer, uşaklar; çıplak zenci çocukları, nargilesini içen keyfiyeli akarap, tepesinde su güğümü taşına fellâh kadın, tâ uzakta giden çinli...

Biraz yana göz kaydıracak olursak yeşil çuha kaplı, beş köşeli, kışlara mahsus beş çukurlu poker masasını da görüyoruz. Yeri orası değil ama geçenki poker partisinde misafirler çok bastırdığından, iki masa daha kurmıya lüzum görüldüğünden oncağız oraya götürülmüş. ve unutulup kalmış.

Banker Arif, büyük kızı Memnune, damadı Mehmet, karısı Binnaz, dördü de salonda idiler.

Arifin çocukluk ve gençlik vakitlerini bilip te o zamandanberi görmiyenler şimdi taş çatlasa onu tanıyamazlardı. O kele yakın dımdızlak kafalı, mumya sarısı çehreli, batık batık gözlü, bir deri bir kemik mahlûk sanki gitmiş, yerine başkası gelmiş.

Başında fırça gibi, bir tane bile akı bulunmıyan saç; (merakta kalmayın, hemen söyliyeyim: Beyoğlunun en usta perukârı başına öyle peruka uydurmuş ki iğretiliği belirsiz) yanakları yahni yahni, al al; gözleri fıldır fıldır; ensesi katmer katmer; vücudü lop lop. Gayet yüksek ökçeli iskarpinler, yollu yollu kumaştan elbise, pijama giydiğinden eskisi gibi bodur gözükmüyor; âdeta orta boyludan farksız.

Damat bey 40 yaşlarında kadar, saz benizli, zayıf, lön lön baba; karısının yanında müslümanım diyemez bir zavallıydı. Evvelce Posta ve Telgraf Nezaretinde kâtiplik etmiş, umumî harp senelerinde tifüse tutulup ölümlerden kurtulduktan sonra muayenede çürük görülerek askerliğe alınmamış, kaynanası işi tıkırına koyup paket paket beşyüzlükleri, binlikleri kasasına doldurmıya başladığı sıralar, delikanlıyı yanına çekmişti.

Güya muhasip ve hâtip. Ona hiç bir iş düşmez, pek nadiren bir iki evrak karalar veya beyaz eder, bütün gün Balık pazarında, Maksudiye hanındaki yazıhanede pinekler, akşam olmadan evine dönerdi.

Memnune kocasından altı yedi yaş küçüktü. Babası, o zamanki lâkabile Kaz Arif, Rüsumat Emanetinin kereste gümrüğüne devam ederken, maaşının 100 kuruş arttığı ve ailece yüzlerinin güldüğü gün dünyaya geldiği için adını Memnune koymuşlardı.

Şeklince hiç kimseye andırmazdı: Zifirî siyah saçlar, sekiz rakkamı gibi kaşlar, birbirine yakın gözler, uzun boy, iri kemikler.. Huy, huyca baba annesinin burnundan düşmüş. Çaçaron mu çaçaron, eli bayraklı mı bayraklı...

Banker Arifin kaşık düşmanı Binnaz hanıma gelelim. Kurşuncu Kadriye hanımın bayıla bayıla oğluna aldığı o orta boylu, buğday tenli, balık etli gelin şimdi yiyip içmekten şişmiş şişmiş, dubaya dönmüş, yerinden kımıldayamaz hale gelmişti. Tartsak yüz okkayı hayli aşardı. Lahim ve şahimden zahir, oturduğu yerde uyur, uyanık bulunduğu sıralar arada bir hımhım hımhım lâfa karışırdı. Taş ölçerim genzindeki et büyüdükçe büyümüş, burnundan soluk aldırmaz olmuştu. Misafirler filân geldi mi:

— Beni sorarlarsa sıcakta (yani

(Arkası 11 nci sahifede)

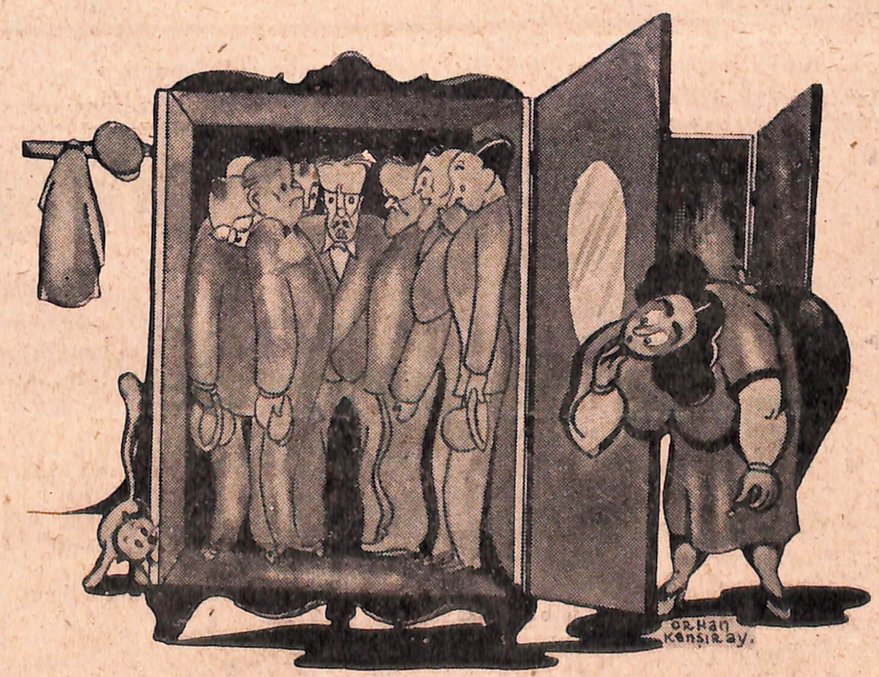

İstifçinin karısı eve adam almıştı!..

Amcabey ve Sulh!..

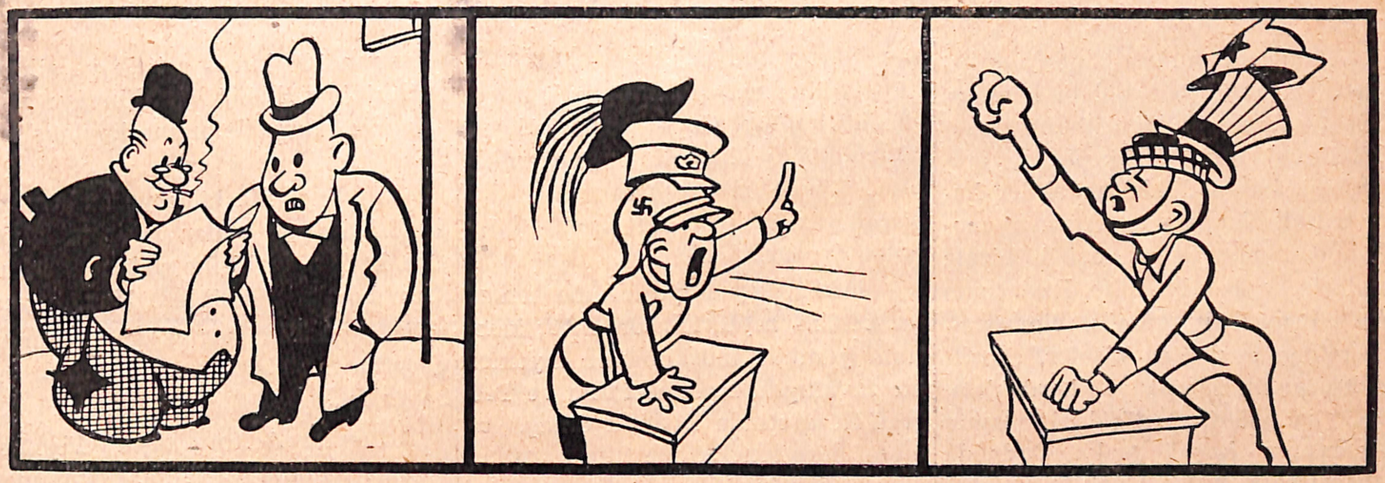

— Bir kaç haftadan beri iki tarafın neşriyatını takip ediyorum Amcabey...

... Mihverciler olsun...

... Müttefikler olsun, iki taraf da...

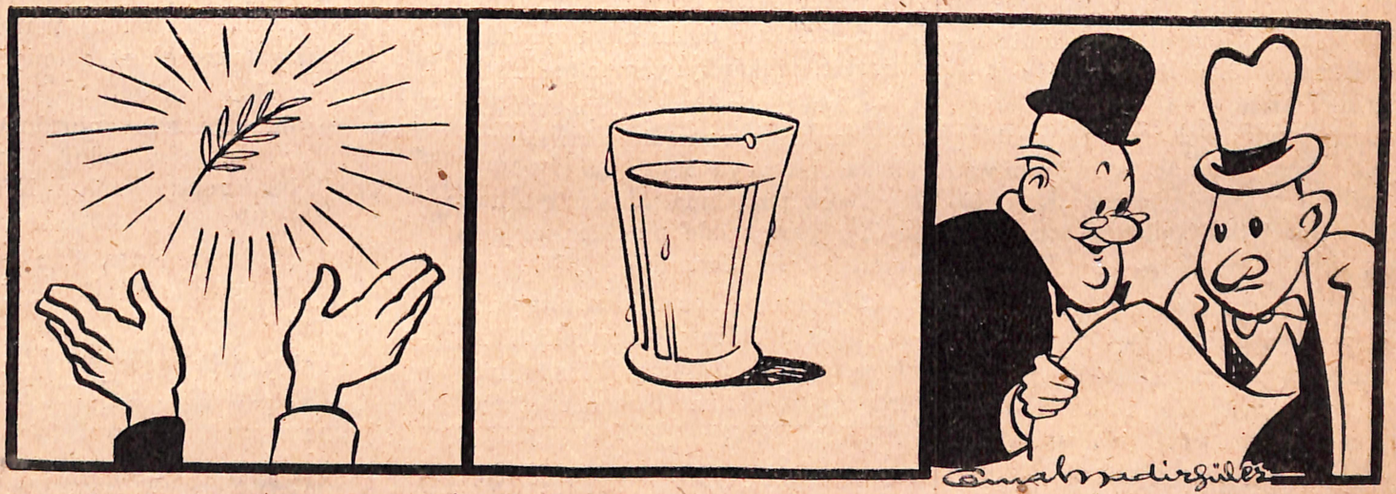

... Sulha susadıklarını belirtiyorlar...

... Acaba sulh sudan bir şey midirki böyle bir ifade kullanıyorlar?

A. — Değildir ama şimdiye kadar yapılan sulhlar hep sudandı!..

CESEDİ İLE RUHU..

Keçeci zade Fuat Paşanın sadrazamlığında idi, İstanbulun Ermeni zenginlerinden biri ölmüş, ve bu ölüm İstanbul Ermenileri arasında bir hayli gürültüye sebep olmuştu. Katolik Ermeniler, bu zatın ölümünden az evvel katolik papasları çağırtarak katolik mezhebine girdiğini söylüyorlar, gregoriyenler ise, onun kendi mezhebinde can verdiğini iddia ediyorlardı. Ölünün çok zengin olması her iki kiliseyi iddialarında ayak direttiriyordu. Münakaşa, ihtilâf, gürültü, katoliklerle gregoriyenler arasında kavgalara, tehlikeli döğüşlere varmak istidadını gösterince, mesele hükûmete aksettirildi; iki taraf da sadrazamdan hüküm olmasını rica etti. Bu sefer Fuat Paşa nazik bir mevkide bulunuyordu. Zira, zekâ, zarafet ve hazırcevaplığı ile şöhret bulmuş olan sadrazamın her iki tarafı

kırmadan bu çetrefil işi nasıl halledeceği, bilhassa en ufak bir sebeple devlet işlerine müdahale etmiye alışmış ecnebi mahfillerde, merak ile bekleniyordu.

Keçeci zade evvelâ katolikleri dinledi ve meseleyi iki sual ile halletti:

— Müteveffanın katolik olarak öldüğüne emin misiniz?.

Diye sordu; katolikler:

— Tamamile eminiz! dediler..

— Demek ki müteveffanın ruhuna siz sahipsiniz?..

— Evet!.

— O halde insaf edin.. Cesedi de gregoriyenlerin olsun!.

NİMET !

Lâle devri ricalinden Şeyhülislâm Abdullah efendinin Yümni efendi adında gayet zarif bir kâtibi vardı. Bir gün, efendi hazretlerinin sofrasında bulunurken, uşak çorba kâsesini ayni efendinin üstüne düşürdü, zavallı kâtip bir tas çorba ile tepeden tırnağa kadar bulandı; fakat, elini yüzünü silip ilk şaşkınlık halini geçirince irticalen şu kıt'ayı söyledi ve Abdullah efendi tarafından bir kat âlâ çamaşır ve esvap ihsanına nail oldu:

Şevket-ü câh-ı şeyhülislâmı
Göricek çarhın aklı şaşmıştır
Nola seyrab-ı lütfü ola Yümni
Nimeti başımızdan aşmıştır.

(Hikâyeden devam)

keyfine diyecek yoktu. Doğruca gitti, paketi adamcağızın eline verdi:

— Kıymetsiz bir şey ama, dedi, bu mutlu günün hâtırası olarak kullanırsınız!

Bu mutlu günün üstünden iki ay mı, üç ay mı, epeyce bir zaman geçti. İki taraf da testiyi ve biribirlerini unutmuşlardı. Beyefendiyi bir gün Altıncı Noterden çağırdılar. «Hayırdır işallah!» diyerek hemen o gün noterе gitti. Noter Galip Bingöl, kendisini her zamanki gibi seçme şairane sözlerle karşıladı ve :

— O yattıkça Allah sizlere uzun ömürler ihsan eylesin, dedi, dostunuz dün vefat etti. Size de şu mektupla şu paketin verilmesini vasiyet etti.

Pakette testi, mektupta da testiye ait tafsilât bulunduğunu söylemiye lüzum yok sanırım. Adamcağız başına musallat olan bu testiyi tekrar ellerinde görünce hafakandan boğulaca kgibi oldu. Kalktı, notere teşekkür ve vedâ edip doğruca bir çiçekçi dükkânna gitti. Testiyi yarı belinden kestirdi. İçine toprak, toprağa da kış, yaz solmıyacak cinten çiçek koydurdu ve bir taksiye atladı.

Yarım saat sonra Feriköy mezarlığındaydı. Bekçiden, dostunun taze mezarını öğrendi ve testi bozması saksıyı götürüp mezarın henüz ıslak toprağı üstüne yerleştirdi.

Mezarlıktan çıkarken adamcağızın gözü hâlâ arkadaydı!..

PATAVATSIZ

Sahibi: Sermet Muhtar Alus
Neşriyat müdürü: Rıza Yücer
Basıldığı yer:
CUMHURİYET MATBAASI

(Banker Ariften devam)

hamamda) deyinl, diyerek yuvarlana yuvarlana odasına kaçardı.

Banker, diken üstünde gibi, yerinde duramıyacak haldeydi. Öfkeden alı al, moru mor atıp tutuyordu:

— Şu sapı silik şöfer Kadaköyünde mıhlandı, kaldı. Hergele, altmış altı meraklısı. Kahvenin birine girip oyuna dalmıştır. Gel de böyle geçmişi tenekelilere küfrü basma.

Memnune araya karıştı:

— İti an, çomağı hazırla, derler. Demindenberi dilinden o çerge ibosunun adı düşmüyor, yine de meydanda yok. Demek bu lâf martavalmış.

Kocasına dönerek kis kis güldü:

— Senden tecrübem var da bilirim!

Adamcağız, anlamıyarak yüzüne bakarken, ekledi:

— Arada bir eve gecikirsin, sular kararır gelmezsin. Bizim Memo nerede kaldı diye, hazır şarkın da var, söyler dururum.

Bir kahkaha attı:

— Adını anmışım, çomağı da hazırlamışım; gelmeli ? Hayır yine görünmezsin!,

(Arkası var)

TE - KA - DE
Alman Radyoları
3 dalgalı 98 liradan itibaren
TAKSİTLE
OSMAN ŞAKAR ve ŞERİKİ
Galat Bankalar Cad. 59

Geçen sayımızdaki bulmacanın halledilmiş şekli budur!

(Dünden devam)

maşlah; altında sıra ile bol dantelli, motifli fistan, kısa patiska zıbın, kordonları gerilip gerilip bumbara döndürülmüş korsa.

Peçeler inceldikçe incelerek âdeta tül kullanılmış; çarşaflar bolca, dikilirken dapdaracıklaştırılıp pelerinli dirseklere, yerde sürünen etekler ayak bileklerine kadar kısaltılmıştı.

Baş modası da sıvırya değişmede. Meselâ bugün alında kesik kâhkül, iki yanda frize frize perçem, derken yarın inek yalamış gibi saçlar; alın dımdızlak; üstündeki bombenin içinde tel. Guyuruk, yani topuz kâh tepede, kâh biraz gerisinde, kâh ensede.

Korsa denilen cendereden zavallıcıklar harap olurlar, rahat huzurla oturamaz, renkten renge girer, dokuz doğururlardı.

Siyah çorapların en daniskasını açıp tut, karşıdakinin yüzünü gözünü seçemezdin. Gılâse iskarpinlerin, 18 düğmeli botların ökçeleri, yalıah yallah iki parmağı geçmezdi.

Amcabey

SİYASÎ MİZAH MECMUASI

Sayı: 47

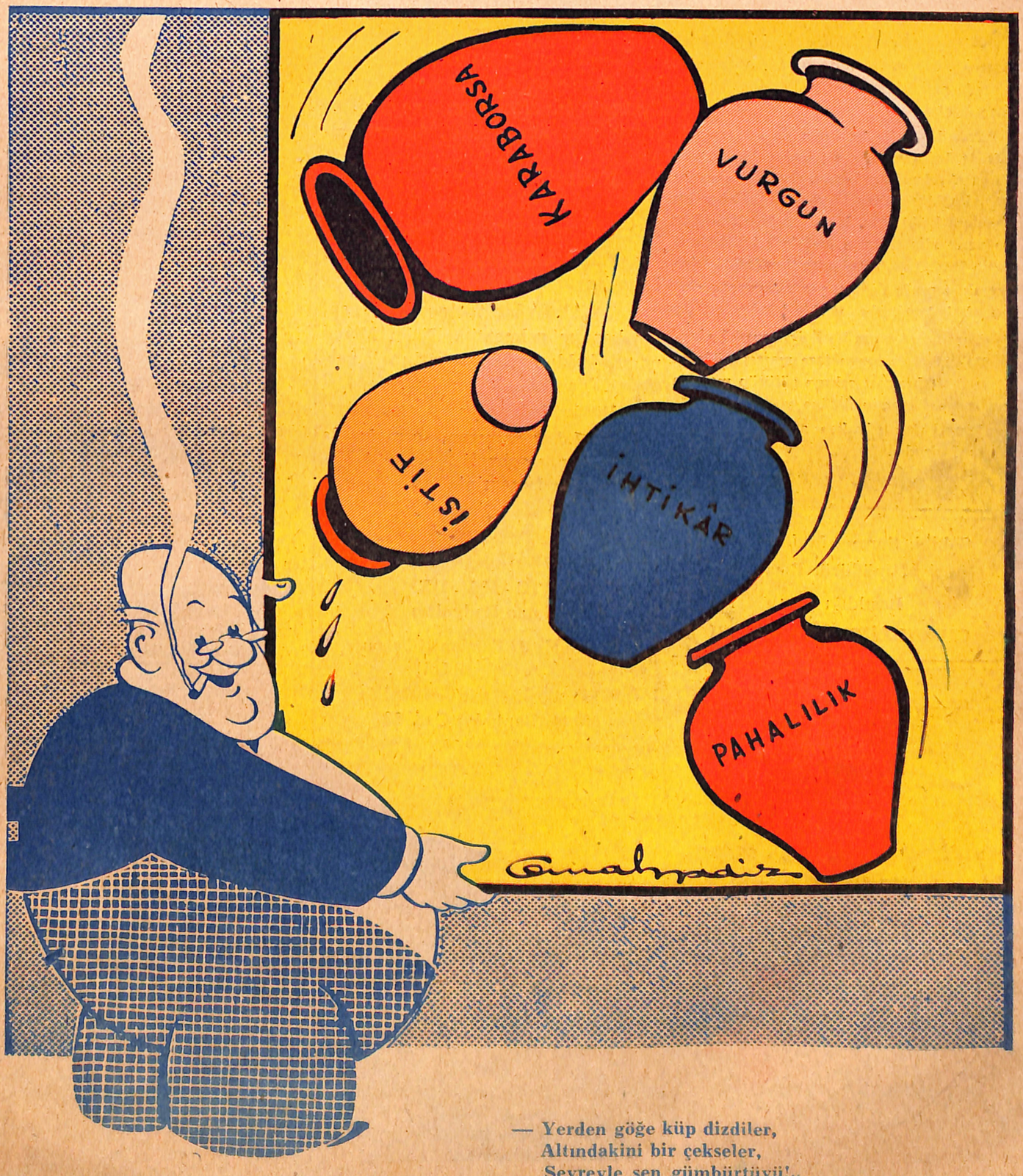

— Yerden göğe küp dizdiler,
Altındakini bir çekseler,
Seyreyle sen gümbürtüyü!..